

5. Цільова установка ЗОЗ на потреби окремих пацієнтів, корпоративних клієнтів, розвиток договірних відносин с великими та маленькими замовниками медичних послуг.

6. Розвиток горизонтальних взаємовідносин між ЗОЗ, коли вони примусово конкурують між собою у процесі обслуговування споживачів, прагнучи максимально підвищити якість свого медичного продукту, витрачаючи на це мінімальні кошти, що сприяє спрощенню (набуттю горизонтального характеру) багаторівневих ієрархічних структур управління.

7. Моніторинг ефективності реалізації логістичних нововведень з оцінкою наслідків прийнятих рішень, їх впливу на функціональні, в т.ч. логістичні витрати і на доходи від продаж медичних послуг для досягнення ЗОЗ конкурентної переваги тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, впровадження логістичного підходу в діяльність ЗОЗ спрямоване на досягнення максимальної ефективності управління, високого рівня не тільки кінцевих, але і проміжних результатів їх господарської діяльності . В умовах специфічності ринку медичних послуг це матиме важливе значення як на локальному рівні для будь-якого ЗОЗ, так і для системи охорони здоров'я в цілому.

АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ ПІДХОДІВ ДО АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Сагайдак-Нікітюк Р. В., Голубцова К. К.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
golubcova@nuph.edu.ua

Вступ. Фармацевтичний сектор національного господарства України є тією галуззю від якої залежить соціально-економічне зростання країни, підвищення якості життя населення та перспектив сталого розвитку суспільства. Але нестабільність економічної кон'юнктури, динамічність

економічного розвитку та високий рівня конкуренції зумовлюють необхідність адаптації фармацевтичних підприємств до умов оточення.

Мета – дослідження підходів до адаптаційного управління підприємством.

Методи дослідження – контент-аналіз, аналізу та синтезу, узагальнення.

Основний матеріал дослідження. Етимологія слова адаптація походить від латинського «adapto» – пристосування або процес пристосування до певних умов середовища. Дослідженню питань адаптивного управління присвячені праці багатьох вітчизняних та закордонних науковців і практиків, які складають базис для теоретичного узагальнення (табл. 1).

Таблиця 1

Поняття адаптивного управління підприємством

Автор	Визначення
1	2
А. Азрієлян, О. Калашнікова, Е. Квардакова	Адаптивне управління – дослідження і вивчення середовища з метою пристосування діяльності підприємства до нових запитів середовища, потреб і запитів споживачів, внутрішніх резервів і самої діяльності [1]
А. Борисов	Адаптивне управління – форма управління, яка допомагає підприємству гнучко змінюватися і швидко пристосовуватися до змін у зовнішньому економічному середовищі, до нових цілей, завдань і функцій [2]
П. Друкер	Адаптивне управління – створення багатоцільової системи, яка охоплює продукцію, ринки, технології, координацію і узгодженість в ухваленні рішень, оптимальне оцінювання проблем, що виникають, розробку конкретних дій [3]
Н. Зайцев	Адаптивне управління – система управління, що дає змогу підлаштувати характеристики підприємства відповідно до визначених параметрів ефективності [4]

1	2
Н. Зябліцька	Адаптивне управління – управління соціально-економічною системою, спрямоване на швидке досягнення системою нормативного рівня адаптивності при мінімальних адаптаційних витратах [5]
Ю. Маслодудов	Адаптивне управління – система, яка порівняно із складеним уявленням здатна більш ефективно й адекватно реагувати на зміну інституційного середовища підприємства, його внутрішнього виробничого і зовнішнього ринкового середовищ і яка передбачає ухвалення ефективних управлінських рішень [6]
І. Тюкін	Адаптивне управління – система, яка без зовнішнього регулювання забезпечує постійний вплив, спрямований на адаптацію певної економічної системи до змін у зовнішньому і внутрішньому середовищі [7]
А. Цибізов	Адаптивне управління – нестационарна і мінлива стратегія, яка забезпечує досягнення мети управління, правила вибору якого не призначаються заздалегідь, а підбираються в ході управління [8]

Підводячи підсумки, можна зробити висновок, що адаптивне управління – це вибір оптимального способу досягнення мети, це спосіб управління, при якому зберігаються незмінними цільові показники, а поточні, короткострокові плани і бюджети за наявності відхилень можуть бути скориговані.

Об'єктом адаптивного управління на мікрорівнях є система виробничо-господарської діяльності підприємства впродовж конкретного часового періоду, предметом – зміст процесів, що відбуваються в межах цього підприємства і в його зовнішньому оточенні, їхній вплив на економічне зростання суб'єкта господарювання.

Оцінка ефективності адаптивного управління проводиться за допомогою методів оцінки з різних ракурсів, таких як час підйому чи встановлення, відсоток перевищення тощо, які використовуються умовно,

але в такому методі для визначення оцінки, приймається результат контролю в межах певної складової.

Висновки. Адаптивні властивості фармацевтичних підприємств забезпечують найбільш ефективну реакцію на зміну умов реалізації їх мети. З їх адаптивними можливостями прямо пов'язаний і ризик, при цьому існує залежність: чим більше глибина адаптивних елементів підприємства, тим менше ризик витрат від змін зовнішніх й внутрішніх умов функціонування підприємства.

Література

1. Азриелян А. Н., Калашникова О. М., Квардакова Е. В. Большой экономический словарь. М. : Изд-во Ин-та новой экон., 2010. 1472 с.
2. Борисов А. Б. Большой экономический словарь. М. : Кн. мир, 2002. 895 с.
3. Друкер П. Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения. М. : ФАИРПРЕСС, 2001. 288 с.
4. Зайцев Н. Л. Экономика, организация и управление предприятием. М. : Инфра-М, 2008. 456 с.
5. Зяблицкая Н. В. Об особенностях функций адаптивного управления предприятиями в современных условиях России. *Вестник алтайской науки*. 2004. № 6. С. 153–159.
6. Маслодудов Ю. А. Особенности адаптивного управления на машиностроительных предприятиях. *Вопросы экономических наук*. 2009. № 6 (39). С. 76–78.
7. Тюкин И. Ю., Терехов В. А. Адаптация в нелинейных динамических системах. СПб. : ЛКИ, 2008. 384 с.
8. Цибизов А. А. Информационная компонента процесса адаптивного управления современного предприятия. *Известия КБНЦ РАН*. 2009. № 3 (29). С. 34–39.